

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Quid sit meditatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

contemplatiuorum exercitationem, referantur; in posterum de statibus directè mysticis, modi duntaxat operandi naturaliter in specie, & pro vt veram Dei vocationem, totam hominis vitam, & animum infractum expetunt, dicendum est. *Et Primo quidem*

Quid sit Meditatio.

- II. *An à meditatione incipiat vita mystica.*
- III. *Meditationem Passionis Domini præ cæteris esse utilissimam.*
- IV. *Meditatio tres habet partes substantiales, videlicet, præparationem, meditationem, & actionem.*
- V. *Meditatio tribus potissimum peragitur modis.*
- VI. *Quod in Meditatione circumstantianecessario sint consideranda.*
- VII. *Quod maxima circumstantiarum sit meditatio Diuinitatis, quæ subinde transit in contemplationis actum.*
- VIII. *Præsentiam Dei foueri aspirationibus, & alijs pijs exercitijs.*
- IX. *Synopsis status meditationis.*
- X. *De spiritali profectu, duratione, & transitu, à meditationis ad aspirationis statum.*

ARTICVLVS PRIMVS.

Quid sit Meditatio.

Varia est apud Mysticos Meditationis a descriptio; nobis est meditatio attendita consideratio vnus ex altero, in ordine ad excitandum pium affectum. ex hoc ergò, quod meditatio sit consideratio, excluditur cogitatio, quæ volubiler intellectui quodcumq; obiectum repræsentat, absque firma perferuatione illius, quod obijciebatur; quod autem sit vnus ex altero, dicitur propter discursum, & inuestigationem diuersorum, [passio enim amoris hoc habet, quod non subito b exoritur, sed per aliquam assiduam inspectionem rei amate.] & quidem hoc lo-

co, quæ de Deo cognoscuntur, non simplici intelligentia; sed admixta sensuali crassa, & imaginaria apprehensione, intelliguntur; Ex eo autem quod dicit ordinem ad excitandum pium affectum, reijcitur speculatio, quæ quidem firmo contuitu rem aliquam considerat, & perferuat, attamen absque necessaria dependentia ad amoris diuini, aut virtutis exercendæ perfectionem, nuda oblectatione spiritali, quæ à speculatione exoritur, contenta. Et hoc modo Ethnicorum nonnulli Philosophi, ac plures Hæretici de diuinis quædam cognouerunt, posterisque tradiderunt, non vt indè meritum, aut utilitatem c vitæ contemplatiuæ consequerentur, sed vt natura spiritalis,

secun-

a Aug de spir. & an. l. 1. c. 32. Bern de Scal. Cla. Richard. l. 1. de Cont. c. 4. Hugo de S. Viç. l. de med. S. Bonau. 2 l. in. ater. d. 2 & recentiores omnes. b S. Tho. 22. q. 27. a. 2. c 2. p. dec. 1. a. 16.

secundum modum sibi proportionatum, in speculatione primi Entis, suam perfectionem consequeretur. At nos de tali consideratione loquimur, quæ ideo sollicitè, & attentè Deum, Diuinaque scrutatur, vt eundem ardentè diligat, iuxta Psalm. dicentem, concaluit a cor meum intra me, & in moderatione mea exardescit ignis, scilicet amoris, quo amplius diligam, in tantum, vt quoties ex meditatione non subsequitur aliquis affectus siue sensitius, siue volitiuus, id est, secundum voluntatis desiderium mouens, totius etiam vt infructuosa speculatio, censeri debeat eiusmodi meditatio. Et quia inter Mysticos variat opinio, de orationis mentalis initio, consequenter dicemus,

An à meditatione incipiat Vita Mystica.

ARTICVLVS SECVNDVS.

Nonnulli, eo quod ante statum, aut vocationem vitæ mysticæ, quosdam singulari probitate conspicuos, meditationis Summam etiam quasi inaduertenter absoluisse, aut quod in benedictionibus dulcedinis à Domino præuentos, morosa, vel imaginaria meditatione opus non habere; vel quod singulares diuinos modos in quibusdam sanctioris vitæ ignorarent, opinati sunt vitam mysticam non tam à meditatione, quam ab aspiratione, aut etiam, quæ indè facillè sequitur, amorosa contemplatione Diuinitatis princi-

pium sumere; quod licet in similibus locum habeat; attamen re ordinario cursu spectata, meditatio ad tollendam intellectus, & voluntatis in diuinis, & rebus rectè agendis ineptitudinem, exordium ponit in vita mystica. quo ita prius b sit, quod animale & infimum, dein quod spirituale, & perfectum est. Atque ita quoque dubium soluitur, an scilicet vita spiritualis à mortificatione, resignatione, humilitate, contemptu sui ipsius, & similibus virtutum exercitijs auspicianda sit: eiusmodi enim virtutes, ipsius meditationis actus & fructus sunt.

Concedendum est nihilominus, quosdam subindè gratia ampliori præditos, citiùs, faciliusque, & quasi absque vlla meditationis remora, aspirationis statum incipere, & ad contemplationis amorosæ contuitum transgredi in principio vitæ internæ. Conformiter autem ad communem praxin, postquam antiqua vita, & peccata præterita vnus, vel alterius c mensis spatio deplorata fuerint, ad meditationis exercitium se se transferet incipiens. Circa quam verò materiam meditatio fructuosè magis versetur, constabit exsequentibus,

Meditationem Passionis Domini præceteris esse utilissimam.

ARTICVLVS TERTIVS.

CVM inuisibilia d Dei, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciantur: quidam distinctioni creationis, eiusque

a Ps. 38. b 1. Cor. 15. c Theol. Myst. apud S. Bon. in Prolog. d Rom. 1.